

ת"פ 46894/03/19 - מדינת ישראל נגד קאסם ג'ומעה

בית משפט השלום בנצרת

ת"פ 46894-03-19 מדינת ישראל נ' ג'ומעה(עציר)

בפני
בעניין: כבוד השופטת רות שפילברג כהן
מדינת ישראל

המאשימה

נגד

קאסם ג'ומעה

הנאשם

גזר-דין

כתב אישום ורקע

1. הנאשם הורשע בהתאם להודאתו, ובמסגרת הסדר טיעון, בעבירות של **החזקת סם מסוכן שלא לצריכה עצמית** בהתאם לסעיף 7(א)+(ג) רישא לפקודת הסמים המסוכנים [נוסח חדש], תשל"ג-1973, **בהפרעה לשוטר במילוי תפקידו** בהתאם לסעיף 275 לחוק העונשין, תשל"ז-1977, **בנהיגה ללא רישיון ובזמן פסילה** בהתאם לסעיף 10(א)+(67) לפקודת התעבורה [נוסח חדש], תשכ"א-1961 **ובחציית קו הפרדה רצוף** בהתאם לסעיף 36(ג) לתקנות התעבורה, תשכ"א-1961.

בהתאם לכתב האישום המתוקן, נהג הנאשם באופנוע בכביש 60 בשעות הערב של יום 6.3.19 מכיוון כללי עפולה לכיוון כביש מס' 73 וזאת כשהוא פסול מלנהוג ברכב וכשמעולם לא הוציא רישיון נהיגה על אופנוע, ואף ללא פוליסת ביטוח ברת-תוקף.

במהלך הנסיעה בכביש 73 בדרכו חזרה לכיוון כביש 60, חצה הנאשם בנהיגתו קו הפרדה רצוף.

בהמשך, בעודו נוהג בכביש 60 לכיוון עפולה, הבחין הנאשם במחסום משטרה בהמשך הכביש, או אז זרק הנאשם מכיס מעילו, לכיוון שול הדרך חבילה ובה סם מסוג קוקאין במשקל כולל של כ- 25 ג', וזאת בכוונה להכשיל שוטר ממלא תפקיד.

2. בכתב האישום ציינה המאשימה כי בדעתה לבקש את חילוטם של האופנוע ושל שלושה מכשירי טלפון לטובת אוצר המדינה וזאת לאחר שבית המשפט התבקש להכריז על הנאשם כי הינו "סוחר סמים"

בהתאם להוראותיו של סעיף 36א' לפקודת הסמים המסוכנים.

3. ביום 10.9.19 הציגו הצדדים הסדר טיעון, במסגרתו תוקן כתב האישום לנוסחו שפורט לעיל. באותו מועד הוגש הסכם הסדר טיעון ובו פורט כי הצדדים מסכימים לכך שהתביעה תעתור ל- 16 חודשי מאסר בפועל, ואילו ההגנה תהיה חופשית בטיעוניה לעניין משך רכיב המאסר בפועל, הצדדים יטענו לעניין המאסר המותנה, בית המשפט יטיל קנס על-פי שיקול דעתו, פסילת רישיון נהיגה ופסילה על תנאי. עוד הוסכם בהסדר הטיעון הכתוב שהוגש וסומן ת/1, כי האופנוע המוזכר בכתב האישום יחולט וכן יחולטו שלושה מכשירי טלפון. באותו מועד הודה הנאשם והורשע ונקבעה ישיבה לטיעונים לעונש.

4. ביום 19.9.19 ביקש ב"כ הנאשם דחייה נוספת כדי לבוא בדברים עם המאשימה כדי להגיע להסכמות סופיות ולייתר מחלוקות שנותרו גם לאחר גיבוש הסדר הטיעון, ואולם ההסכם נותר כפי שהוצג.

ביום 28.10.19 טענו הצדדים לעונש.

טיעוני הצדדים לעונש

טיעוני המאשימה

5. ב"כ המאשימה התייחס לכך שמדובר בסם מסוג קוקאין בכמות נכבדת. התובע הדגיש כי העונש המקסימלי הקבוע לצד עבירת החזקת סמים שלא לצריכה עצמית זהה לעונש שנקבע לעבירת סחר בסמים. התובע הפנה לפסיקה שבה נקבע מתחם ענישה הנע בין 15 עד 36 חודשי מאסר בפועל לגבי עבירות סמים דומות. נטען כי עבירת הסמים שביצע הנאשם פגעה במידה בינונית בערכים המוגנים. בנוסף הודגשה החומרה שיש בעבירת הנהיגה בפסילה וללא רישיון נהיגה ספציפי באופנוע. באשר להצבת העונש במתחם העונש, הפנה התובע לעברו הפלילי והתעבורתי של הנאשם, שהינו משמעותי, ולפיכך טען כי העתירה ל- 16 חודשי מאסר בפועל, אליה התחייבה המאשימה בגדר הסדר הטיעון, מכוונת לתחתיתו של המתחם העונשי ויש לקבלה ולגזור על הנאשם 16 חודשי מאסר כמבוקש.

6. ב"כ המאשימה ביקש להכריז על הנאשם "סוחר סמים". צוין כי הרשעת הנאשם בנסיבות כתב האישום עונה על התנאים להכרזתו כ"סוחר סמים" כמבוקש. נטען, כי משנתפס הנאשם מחזיק סמים בכמות גדולה כמו כאן, קמה חזקה עובדתית לפיה ניתן לראותו כמי שהיה אמור להפיק רווח מעיסוקו בסמים וכי די בכך כדי לענות על הדרישות כאמור.

טיעוני ב"כ הנאשם

7. ב"כ הנאשם חלק על המתחם העונשי שנטען בטיעוני התובע וטען כי מתחם העונש יכול לנוע בין מספר

חודשי מאסר ועד חודשי מאסר רבים (כך דבריו). הסנגור הפנה לפסיקה בה נגזרו עונשים קלים מאלה המבוקשים כאן בנסיבות שהיו על-פי הטענה דומות. בהמשך לדברים אלה ביקש הסנגור להסתפק בימי המעצר. באשר לנהיגה בזמן פסילה וללא רישיון אופנוע - נטען כי מדובר בעבירה שניתן לתקן על-ידי הוצאת רישיון. הודגש כי מדובר בהסדר טיעון שחסך זמן רב ושהושג לאחר הליך ארוך של גישור בתיק שבו קשיים ראייתיים ותקלות בתעודת חסיון.

8. הסנגור ביקש להימנע מלהכריז על הנאשם "סוחר סמים". בעניין זה נטען כי קיים חוסר ברמת ההוכחה שבה על המאשימה לעמוד באשר לכך שהנאשם הפיק רווח מעסקת סמים או היה אמור להפיק רווח מהעסקה. נטען, כי עם ההודעה על הסדר הטיעון, אין בפני בית המשפט אלא את כתב האישום כדי ללמד על נסיבות הפרשה וכי מעובדות כתב האישום אין ללמוד על כוונה להפיק רווח. הסנגור הפנה לכך שהסם מסוג קוקאין לא היה מחולק, אלא נתפס בחבילה אחת, וזאת כדי להדגיש על העדרן של נסיבות מחמירות המלמדות על סחר. עוד צוין כי נפקותה של ההכרזה הינה למעשה בחילוט האופנוע שמצוי ממילא בבעלותו של אדם אחר. בהמשך לטיעונים אלה נטען כי אין לחלט את האופנוע, אף לא את מכשירי הטלפון שנתפסו.

דברי הנאשם

9. הנאשם בדבריו מסר כי הוא מצטער על המעשה.

מתחם הענישה ההולם

10. מדובר בכמות סמים מסחרית מסוג קוקאין אשר הנאשם החזיק על גופו. פקודת הסמים קובעת, בסעיף 31(3) מהי הכמות שהיא על-פי חזקה לצריכה עצמית ומפנה לשם כך לתוספת השנייה לפקודה. בהתאם לתוספת השנייה "מנת קוקאין" לצריכה עצמית הינה במשקל של 0.3 גרם. בהתאם לחזקה זו החזיק הנאשם בקוקאין שניתן להפיק ממנו מעל 80 מנות של סם מסוכן מסוג קוקאין. מדובר בסם שערכו אלפי שקלים.

11. הערך החברתי המוגן בעבירות הסמים הינו בראש ובראשונה בריאות הציבור ובריאותם של המשתמשים בפועל ומעגל המשתמשים הפוטנציאלי בסמים המסוכנים. בנוסף פוגעות עבירות הסמים בערכים מוגנים נוספים שהינם שמירה על רכוש הציבור ועל בטחונו של הציבור שכן הקשר בין שימוש בסמים לבין קשת רחבה של עבירות רכוש ואלימות הינו קשר מוכח ידוע וברור.

בית המשפט העליון התייחס בהחלטות רבות לחומרתן של עבירות סמים ולתפקיד המוטל על בתי המשפט במלחמה בנגע הסמים. ראו לעניין זה את הדברים שנאמרו בע"פ 972/11 **מדינת ישראל נגד יניב יונה** [פורסם בנבו] (04.07.12):

"את נגע הסמים יש לעקור מן השורש. ייצור, הפצה, סחר וכמובן גם שימוש בסמים -

עמוד 3

**כל אלו מסבים נזק עצום. הנזק נגרם לא רק למעגל הסגור של המעורבים הישירים
בביצוע העבירות, אלא גם לחברה בכללותה.."**

עוד ראה בעניין זה את הדברים שנאמרו ברע"פ 2557/12 **תמם פרדי נגד מדינת ישראל [פורסם בנבו]**
: (05.04.12)

**"עמדנו לא אחת על חומרתן של עבירות הפצת סמים והחשיבות בהרתעה אפקטיבית:
'חשיבות המלחמה בנגע הסמים ידועה לכל, והעוסקים בסחר ובתיווך בסם יידעו כי
'מלחמת החורמה בעברייני סמים נמשכת והולכת. מלחמה קשה היא, מלחמה ארוכה,
והיא כמלחמת ישראל בעמלק' (ע"פ 4998/95 מדינת ישראל נ' אוקטביו, פ"ד נא(3)
787, 769, השופט כתארו אז - מ' חשין)" (רע"פ 1720/11 גליק נ' מדינת ישראל
(לא פורסם) [פורסם בנבו] פסקה ז')."**

12. סם מסוג קוקאין מסווג למשפחת הסמים הקשים ואין מחלוקת על כך שמידת ההתמכרות לסם זה
גבוהה, מחירו יקר ומכאן תפקידו כמחולל פשיעה, בעבירות רכוש ואלימות ידוע ומרכזי, בשל העבירות,
אשר המכורים לסם עלולים לבצע כדי להשיג את הסם היקר לצריכתם. איני רואה נסיבה מיוחדת
לקולא, בכך שכמות הסם הנכבדה לא חולקה למנות, ובכך אין רבותא לנוכח הכמות המסחרית, אם כי
אין לשלול אפשרות לפיה הנאשם שימש חולייה בעבריינות שבה מעורבים נוספים.

13. הנאשם, לא זו בלבד שהחזיק בסם הקשה בכמות גדולה, אף עשה זאת תוך שהוא נוהג על אופנוע
בלא שהוא מחזיק ברישיון נהיגה לאופנוע, ובעת שרישיון הנהיגה שלו (לנהיגה ברכב מנועי רגיל) פסול.
נהיגה בפסילה, ללא רישיון מתאים, וללא ביטוח הינה עבירה הפוגעת בביטחונם של משתמשי הדרך
ומסכנת את הציבור. הנאשם אף ביצע עבירת נהיגה בוטה, המעמידה בסיכון את משתמשי הדרך, בכך
שעבר עם האופנוע קו הפרדה. עבירות התעבורה פוגעות גם באינטרס הציבורי שעניינו ציות לחוק שכן
הנאשם זלזל בבוטות בהחלטה שיפוטית שפסלה את רישיון הנהיגה שלו.

14. הנאשם אף הפריע לשוטר במילוי תפקידו, בכך שכשראה את המחסום המשטרתי השליך את חבילת
הסמים בה החזיק. התנהגות זו מהווה נסיבה נוספת שיש בה להביא לתפיסה מחמירה באשר לעבירות
שבוצעו.

15. ב"כ המאשימה טען כי מדובר בפגיעה בינונית בערכים החברתיים שנפגעו. טענה זו מקובלת עלי.
הערכים המוגנים על-ידי פקודת הסמים נפגעים משמעותית בהחזקת סמים בכמות כה גדולה, תוך ביצוע
עבירות תעבורה מתריסות, שבראשן נהיגה בפסילה, ובנסיבות האמורות. אמנם בעבירות שבהן מבוצע
סחר בסמים, תיתכן פגיעה גבוהה יותר בערכים המוגנים, מאשר כאן, משבוצעה עבירת החזקת סמים
שלא לצריכה עצמית, בניגוד לעבירת סחר בסמים. במקרה של סחר בסמים, עניין הפגיעה בערכים
המוגנים יקבע על-פי הנסיבות, זהות הצרכנים, היקף העסקאות וכיוצ"ב. ואולם גם בעבירה הנוכחית,

קיימת חומרה שלא נסתרה בעצם החזקתה של כמות סמים כה גדולה, אשר המחוקק קבע לגביה עונש מאסר מקסימלי הזהה לעונש שננקב לצד עבירת הסחר בסמים.

16. מדיניות הענישה של עבריינים שביצעו עבירות סמים דומות, ולגבי סוג הסם האמור, מכוונת ברוב רובם של המקרים למאסרים משמעותיים בפועל. המאשימה תמכה את טענתה לגבי מתחם העונש בהחלטות של בית המשפט העליון וראה לדוגמא את פסקי הדין וההחלטות הבאות:

א. ברע"פ 894/16 **שלום פרץ נ' מדינת ישראל** (10.2.16) נדחתה בקשת רשות ערעור של המבקש שנשפט ל- **15 חודשי מאסר בפועל** ולענישה נלווית בגין החזקת כ- 31 ג' של סם מסוג קוקאין בביתו. באותו עניין אישר בית המשפט העליון את החלטות בית משפט השלום ובית המשפט המחוזי כי **מתחם העונש נע בין 15 ל- 36 חודשי מאסר בפועל**. המבקש במקרה זה היה אדם נעדר כל עבר פלילי.

ב. ברע"פ 2472/15 **יאן שוורצמן נ' מדינת ישראל** (21.5.15) נדחתה בקשת רשות ערעור של המבקש שנשפט ל- **24 חודשי מאסר בפועל** וענישה נלווית. העונש האמור הוטל על אותו מבקש על-ידי בית המשפט המחוזי שהחמיר את עונשו של בית משפט השלום. העבירה אותה ביצע המבקש הינה החזקת סמים מסוג קוקאין במשקל כולל של 1.4 גרם וכן סם מסוג הרואין במשקל של כ- 17 גרם אשר נמצאו על גופו בעת שנעצר בתחנה המרכזית החדשה של תל אביב. גזר הדין כלל הפעלת מאסר מותנה של 4 חודשים.

ג. בע"פ 9910/17 **גריפולינה ואח' נ' מדינת ישראל** (3.5.18) נדחה ערעורם של המבקשים לגבי עונש של **24 חודשי מאסר בפועל** וענישה נלווית בגין החזקת סמים ממספר סוגים בהם הרואין העולה על 40 גרם וקוקאין העולה על 21 גרם בדירה בחיפה. מתחם הענישה שקבע בית המשפט המחוזי, **15 עד 36 חודשי מאסר** אושר על-ידי בית המשפט העליון אשר, כאמור, לעיל דחה את הערעור.

ד. ברע"פ 8235/13 **חוסאם סייאח נ' מדינת ישראל** (8.1.14) נדחתה רשות ערעור של המבקש אשר החזיק בסם מסוג הרואין במשקל של כ- 39 גרם. אותו מבקש זרק את שקית הסמים כדי להימלט מהשוטרים והתנגד למעצר. מדובר במבקש בעל עבר פלילי מכביד, ועליו הוטל מאסר של **42 חודשי מאסר בפועל** כולל הפעלת מאסרים מותנים.

ה. בעפ"ג (מחוזי לוד) 62489-07-17 **מחמד אבו דקה נ' מ"י** (31.12.17), נדחה ערעורו של נאשם, אשר נמצא מחזיק כ-30 ג' קוקאין מחולק למנות, ואשר נשפט ל- **15 חודשי מאסר**. ביהמ"ש המחוזי קבע כי הנסיבות האישיות הקשות נלקחו ע"י בימ"ש השלום בחשבון, וכי העונש נגזר בקצהו הנמוך של מתחם העונש.

17. ב"כ הנאשם הפנה מצדו לפסקי דין שבהם נגזרו עונשים קלים יותר:

א. ברע"פ 1425/15 **פרוספר טבול נ' מדינת ישראל** (5.3.15) נדון עניינו של מבקש אשר נשפט על-ידי בית המשפט המחוזי שהחמיר את עונש עבודות השירות אשר הטיל בית משפט השלום. במחוזי הוטלו **12 חודשי מאסר בפועל**. מדובר בסם מסוכן מסוג קוקאין בכמות העולה על 38 גרם מחולקת לאריזות שונות שנתפסו ברכב בו ישב המבקש. בקשת רשות הערעור התמקדה בשאלה שאינה מכוונת ישירות לרמת הענישה (נטען כי בית המשפט המחוזי התייחס שלא כדין לתיק פתוח), ובכל מקרה בקשתו להתערב בעונש נדחתה.

בית המשפט המחוזי, אשר החמיר בעונש, והכפיל את חודשי המאסר, אף קבע מאסר בפועל תחת עבודות שרות, ציין במפורש כי פעל לפי ההלכה כי ערכאת הערעור איננה ממצה את מלוא חומרת הדין (ראה ההחלטה מיום 4.2.15 בעפ"ג באר-שבע 12582-05-14).

ב. ברע"פ 1122/17 **אלון גולדשטיין נ' מ"י** (5.7.17) נדחתה בקשת רשות ערעור של נהג קטנוע שנהג תחת השפעת קוקאין, ונמצא מחזיק כ-5 ג' קוקאין. באירוע נוסף החזיק כ-15 ג' קוקאין ו-5.5 ג' MDMA. עונשו של מבקש זה הוחמר בבית המשפט המחוזי, ששלח אותו **לעשרה חודשי מאסר בפועל**, תחת ריצוי עבודות שרות, על פי גזר דינו של ביהמ"ש השלום. במקרה זה שקל ביהמ"ש המחוזי סטייה ממתחם הענישה, שנקבע כי הוא בין 10 ל-24 חודשי מאסר, לשם שיקום, ואולם לבסוף נמנע מלסטות מהמתחם עקב תיק חקירה חדש שנפתח בזמן ההליך.

ג. בע"פ 7196/11 **אביחי ביזאוי נ' מ"י** (19.6.12) נדחה ערעורה של המדינה על גזר דין שבו הטיל ביהמ"ש המחוזי **מאסר בעבודות שרות** על נאשם שהורשע בהחזקת קרוב ל-120 ג' קוקאין וארבע טבליות MDMA. צוין כי מדובר בגזר דין מקל המצוי בטווח הענישה התחתון, וניתן משקל רב לנסיבות אישיות.

ד. עוד הפנה הסנגור לגזר דין שעסק בגידול קנביס, ואולם מצאתי כי עניין זה אינו יפה לעבירות הסמים שביצע הנאשם.

18. אני סבורה כי עמדתה של המאשימה באשר למתחם העונש, קרובה למתחם שעולה ממדיניות הענישה. אני מתעלמת מפסיקה אליה הפנתה ההגנה, שבה צוין מתחם נמוך יותר לעבירות דומות. **לסיכום, אני קובעת כי מתחם העונש בגין עבירת הסמים, יחד עם עבירות התעבורה הנלוות נע בין 14 ל-30 חודשי מאסר בפועל יחד עם ענישה נלווית.**

הצבה במתחם העונש

19. הנאשם בן 28. לפני מעט למעלה משנה נשפט ל-16 חודשי מאסר בגין שורה ארוכה של עבירות רכוש, ומכאן שהשתחרר ממאסר חודשים ספורים טרם ביצוע העבירות כאן. באותו תיק הורשע, בין היתר, בהסתייעות ברכב לביצוע עבירה, ורישיונו (לנהיגה ברכב) נפסל לתקופה ממושכת - פסילה שלא מנעה ממנו את הנהיגה באופן (לו מעולם לא הוציא רישיון נהיגה כעולה מכתב האישום המתוקן). מלבד מאסרו האחרון, הנאשם נשפט פעמים נוספות בעברו. לחובתו של הנאשם גם רישום תעבורתי מכביד הכולל הרשעות בנהיגה בפסילה. הנאשם לא ביקש לקבל לגביו תסקיר לעונש, ולא בחן כל הליך טיפולי, מכאן שלא הובאו נתונים בדבר אישיותו או דפוסיו השונים. למרבה הצער, נותר רושם כי בפניו צעיר אשר בחר, בהווה ולעת זו, בדרך הפשע כדרך חיים.

20. לטובת הנאשם יש לזקוף את הודאתו ואת הקיצור בזמן שיפוטי, ואולם אני סבורה כי המאשימה, בעמדתה העונשית במסגרת הסדר הטיעון, לקחה את ההודאה ואת קיצור ההליך בחשבון.

כזכור, המאשימה עתרה להטיל על הנאשם 16 חודשי מאסר בפועל, ומדובר בעונש הקרוב מאד לתחתיתו של המתחם העונשי. בסופו של דבר, החלטתי לבטא באופן מידתי את העובדה כי מצאתי את מתחם העונש שונה מעט מזה שצוין בטיעוני המאשימה, ולכן אטיל על הנאשם 15 חודשי מאסר בפועל.

הכרזה כ"סוחר סמים"

21. באשר למחלוקת שבין הצדדים אם להכריז על הנאשם "סוחר סמים" - החלטתי לאמץ את עמדת הנאשם, ולהימנע מהכרזה כאמור. ראשית, מצאתי כי במקרה הדיון בסוגיה למעשה מתייחר. אין הכרח לשקול את הקריטריונים להכרזת נאשמים בפרשות סמים כ"סוחר סמים", שכן, בניגוד לפסיקה אליה הפנתה המאשימה (ע"פ 170/07 מ"י), שם עמד על הפרק חילוט כספים מחשבון בנק, מעבר לכספים שנתפסו בחקירה, כאן החילוט היחיד העומד על הפרק הנו חילוטם של האופנוע שבו נהג הנאשם, וכן שלושה מכשירי טלפון, אותם הנאשם נשא עמו. בנוסף, האופנוע אינו מצוי כלל בבעלותו של הנאשם, שכן רשום הוא על שמו של אחר, ומכאן אין הוא עונה על ההגדרה לגבי רכוש של סוחר סמים, המופיעה בסעיף 31(6) לפקודת הסמים המסוכנים.

22. בנוסף, מקובלת עלי טענת ב"כ הנאשם, כי המאשימה לא עמדה בדרישותיו של סעיף 36א(ב) לפקודת הסמים. תכליתה של הוראת החילוט לרכושו של סוחר סמים, היא למנוע מסוחר הסמים הנאה מרכוש אשר השיג הודות לעיסוקו העברייני. במקרה זה, המאשימה לא פעלה ברצינות מספקת ולא הביאה ראיות בדבר ערכו של האופנוע, אף לא טענה, בכתב האישום או בטיעונים לעונש, כי לנאשם בעלות, גם אם חלקית או עקיפה, על אותו אופנוע הרשום על שמו של אחר. לנוכח האמור לעיל, החלטתי להימנע מהכרזה על הנאשם "סוחר סמים".

23. האופנוע לא יחולט, שכן לא הושמעה טענה כי יש לחלטו במסלול אפשרי אחר, נוכח שימושו לביצוע

עבירה. גם מכשירי הטלפון, שלא שימשו לביצוע העבירה, יוחזרו לנאשם. לצד האמור יצוין כי על הנאשם יוטל קנס משמעותי, אשר יבטא את חומרת עבירת הסמים, המחייבת גם ענישה כלכלית.

סוף דבר

24. סוף דבר הוא כי אני גוזרת את עונשו של הנאשם כדלקמן:

א. מאסר בפועל למשך 15 חודשי מאסר בניכוי ימי מעצרו מיום 6.3.19.

ב. מאסר על תנאי למשך 6 חודשים, והתנאי הוא כי הנאשם לא יעבור במשך שלוש שנים מיום שחרורו ממאסר זה עבירות סמים מסוג פשע.

ג. מאסר על תנאי למשך 4 חודשים, והתנאי הוא כי הנאשם לא יעבור במשך שלוש שנים מיום שחרורו ממאסר זה עבירות נהיגה בפסילה, או ללא רישיון מתאים.

ד. קנס בסך 12,000 ₪, או 50 ימי מאסר תמורתו. הקנס ישולם ב-12 תשלומים חודשיים שווים החל מיום 10.4.20, ובכל עשיה לחודש בחודשים עוקבים. אי עמידה בתשלומים, תגרור ביטול הפריסה, ריבית והצמדה.

זכות ערעור לבית-המשפט המחוזי בתוך 45 יום.

ניתן היום, ט"ז חשוון תש"פ, 14 נובמבר 2019, במעמד הצדדים.